

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Comisia Electorală, privind anularea deciziei nr. 109 din 6 iulie 2022, prin care s-a constatat lipsa încălcării Legii privind protecția datelor cu caracter personal, anularea răspunsului nr.2/1-06/1965 din 3 august 2022 la cererea prealabilă, obligarea reexaminării plângerilor nr. S-243/22 și S-246/22 din 20 aprilie 2022 depuse de Smochin Marcel, conform procedurii prevăzute de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, cu emiterea unei decizii legale,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-316/24
PIGD 2-22117573-01-3ra-04042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani - jud. V. Ciurac
Curtea de Apel Chișinău - jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

9 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 10 august 2022, Smochin Marcel și avocatul Fediuc Valentin au depus o cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), cu participarea Comisiei Electorale Centrale (CEC) în calitate de persoană terță. Prin această cerere, reclamantul a solicitat anularea refuzului nr. 02/1-06/1965 din 3 august 2022, comunicat ca răspuns la cererea sa prealabilă, și a deciziei CNPDCP nr. 109 din 6 iulie 2022. De asemenea, a cerut obligarea CNPDCP la reexaminarea plângerilor nr. S-243/22 și nr. S-246/22 din 20 aprilie 2022, conform procedurii prevăzute de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, cu emiterea unei decizii legale.

2. În motivarea cererii, Smochin Marcel a arătat că, la data de 12 aprilie 2022 (nr. CEC-9/35), a solicitat de la CEC informații despre prelucrarea datelor sale cu caracter personal la data de 13 august 2021, adresând o serie de întrebări privind modul de prelucrare a acestora. O cerere similară (nr. CEC-9/36) a fost depusă la data de 14 aprilie 2022, privind prelucrarea datelor personale la 26 iulie 2020. Prin răspunsul din 19 aprilie 2022 (nr. CEC-8/807), CEC a informat reclamantul că prelucrarea datelor a avut loc în scopul actualizării listei alegătorilor prin sincronizarea automată a Registrului de stat al populației și a Registrului alegătorilor. Actualizarea se desfășoară continuu, 24/7, în baza unui contract privind serviciile informaționale furnizate prin intermediul sistemului SIA „Common Object Interface”.

3. La data de 20 aprilie 2022, reclamantul a depus două plângeri la CNPDCP (nr. S-243/22 și nr. S-246/22), invocând nerespectarea cerințelor legale de către CEC în prelucrarea datelor sale personale. Acesta a susținut că datele sale au fost prelucrate în afara orelor de lucru ale CEC și fără acordul său. Ulterior, CNPDCP a solicitat reclamantului informații suplimentare, iar acesta le-a furnizat prin mai multe cereri depuse la datele de 3 iunie și 10 iunie 2022. De asemenea, la 7 iunie 2022, reclamantul a completat temeiurile plângerilor, subliniind ilegalitatea prelucrării datelor sale în afara perioadei electorale.

4. Prin decizia nr. 109 din 6 iulie 2022, CNPDCP a constatat că prelucrarea datelor personale de către CEC nu reprezintă o încălcare a Legii privind protecția

datelor cu caracter personal. S-a reținut că actualizarea automată a datelor între Registrul de stat al populației și Registrul alegătorilor se realizează fără intervenție umană și este prevăzută de un contract. Totuși, CNPDCP nu a clarificat în mod transparent modul de prelucrare, lăsând anumite aspecte neclare și netransparente.

5. Reclamantul a formulat o cerere prealabilă la data de 27 iulie 2022, solicitând revocarea deciziei nr. 109 din 6 iulie 2022 și reexaminarea plângerilor sale. CNPDCP a respins cererea, indicând posibilitatea adresării directe în instanță.

6. Reclamantul contestă decizia CNPDCP și consideră că prelucrarea datelor sale cu caracter personal a fost realizată cu încălcarea legislației. Acesta invocă următoarele:

- Prelucrarea în afara perioadei electorale: Conform art. 2 și art. 42 alin. (2) și (6) din Codul electoral, listele electorale trebuie actualizate doar în perioada electorală, definită ca perioada dintre data anunțării alegerilor și confirmarea rezultatelor acestora, cu o durată maximă de 90 de zile. Actualizarea automată a datelor în afara acestei perioade contravine scopului legal stabilit.
- Lipsa consimțământului: Conform art. 5 alin. (1) și art. 9 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor necesită consimțământul subiectului sau trebuie să fie prevăzută în mod expres de legislație. În cazul de față, consimțământul reclamantului nu a fost obținut, iar actualizarea automatizată a datelor sale nu este justificată legal.
- Excesul de prelucrare: Reclamantul consideră că actualizarea continuă a datelor, inclusiv în afara perioadei electorale, este excesivă și neadecvată scopului urmărit. Potrivit art. 15 alin. (2) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor nu poate depăși perioada necesară pentru atingerea obiectivului.
- Lipsa transparenței: CNPDCP nu a indicat clar modul în care au fost prelucrate datele reclamantului și nu a evaluat în detaliu conformitatea operațiunilor de prelucrare cu legislația. În plus, sincronizarea automată a datelor nu permite auditarea detaliată a accesării informațiilor personale.

7. În concluzie, reclamantul solicită anularea deciziei CNPDCP nr. 109 din 6 iulie 2022, constatarea încălcării drepturilor sale și obligarea pârâtului la reexaminarea plângerilor sale, cu emiterea unei decizii legale și transparente.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 26 aprilie 2023, pronunțată de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Smochin Marcel.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 26 aprilie 2023, avocatul Fediuc Valentin, reprezentând interesele apelantului Smochin Marcel, a declarat apel împotriva hotărârii menționate, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de reclamant.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de avocatul Fediuc Valentin, în interesele apelantului Smochin Marcel. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 26 aprilie 2023.

11. În motivarea soluției sale, instanța de apel a concluzionat că obiectul controlului judecătoresc în prezenta cauză a fost constituit de decizia CNPDCP nr. 109 din 6 iulie 2022, prin care s-a constatat lipsa încălcării Legii privind protecția datelor cu caracter personal, precum și de răspunsul nr. 02/1-06/1965 din 3 august 2022, oferit la cererea prealabilă a reclamantului.

12. Instanța de apel a stabilit că probatoriul administrat în cauză a demonstrat cu certitudine lipsa încălcării Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către CEC.

13. Instanța de apel a apreciat că prima instanță a reținut corect faptul că datele cu caracter personal ale reclamantului, Smochin Marcel, au fost prelucrate în mod automatizat în vederea actualizării informațiilor stocate în Registrul de stat al alegătorilor.

14. Instanța a constatat că prelucrarea datelor a fost confirmată prin extrasul privind accesarea datelor din Registrul electronic, utilizând tehnologia „Common Object Interface”.

15. S-a reținut că prelucrarea datelor personale a avut un temei legal justificat, respectiv îndeplinirea unei obligații legale care revine operatorului, conform prevederilor art. 5 alin. (5) lit. b) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

16. Instanța de apel a concluzionat că, în conformitate cu art. 42 alin. (2) din Codul electoral, formarea listelor electorale de către CEC este realizată în baza Registrului de stat al alegătorilor, care, la rândul său, se bazează pe datele furnizate de Registrul de stat al populației.

17. Instanța a subliniat că formarea listelor electorale se poate face anual până la 31 ianuarie, periodic sau odată cu anunțarea alegerilor, fără a fi limitată doar la perioada electorală.

18. Instanța de apel a considerat că partea reclamantă a interpretat greșit prevederile art. 42 alin. (2) din Codul electoral, confundându-le cu cele ale art. 26 alin. (1) lit. f), care reglementează doar obligațiile CEC în perioada electorală.

19. S-a menționat că CNPDCP a utilizat corect cadrul legal aplicabil și, prin decizia nr. 109, a concluzionat că datele personale ale reclamantului au fost prelucrate în mod automatizat, fără intervenția umană, iar scopul legitim al prelucrării a fost justificat adecvat și concludent.

20. Instanța a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia actualizarea datelor ar putea fi efectuată doar în perioada electorală, considerând că Registrul de stat al alegătorilor este un sistem informațional unic, destinat colectării, stocării, actualizării și analizei informațiilor despre cetățenii eligibili să voteze.

21. Instanța a constatat că modul de formare, administrare, corectare și actualizare a Registrului de stat al alegătorilor este stabilit prin hotărâri ale CEC.

22. S-a reținut că, potrivit pct. 19 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea CEC nr. 2974 din 19 noiembrie 2014, actualizarea informațiilor din Registrul de stat al alegătorilor reprezintă un proces automatizat continuu, realizat prin importul datelor din Registrul de stat al populației, fără intervenția umană.

23. Instanța de apel a concluzionat că actualizarea datelor din Registrul de stat al populației și sincronizarea lor cu Registrul de stat al alegătorilor se desfășoară zilnic, fiind un proces automatizat continuu care nu permite modificarea datelor actualizate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 24 ianuarie 2024, Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin a declarat recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului recurentul susține că terțul CEC a prelucrat datele sale cu caracter personal în scopul actualizării listei alegătorilor, prin interacțiunea sistemelor automatizate: Registrul de stat al populației, gestionat de Agenția Servicii Publice, și Registrul alegătorilor, gestionat de Comisia Electorală Centrală.

26. Recurentul arată că actualizarea datelor se realizează zilnic, 24 de ore din 24, în baza unui contract privind prestarea serviciilor informaționale prin intermediul sistemului SIA „Common Object Interface”.

27. Potrivit recurentului, CNPDCP nu s-a pronunțat și nu a stabilit în mod concret modul de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate de către CEC, lăsând acest aspect nedeterminat.

28. Recurentul consideră că păstrarea și actualizarea datelor cu caracter personal ale alegătorilor reprezintă un interes legitim al CEC, însă acesta trebuie să fie exercitat în mod neexcesiv, conform art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea RM „privind protecția datelor cu caracter personal”.

29. Recurentul subliniază că, în conformitate cu art. 15 alin. (2) din aceeași lege, prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să se efectueze doar în măsura necesară atingerii obiectivului urmărit.

30. Recurentul invocă faptul că nici CNPDCP, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au oferit o soluție clară privind coroborarea celor două condiții esențiale: prelucrarea neexcesivă și limitarea la atingerea unui obiectiv specific.

31. Recurentul susține că esența acțiunii sale constă în clarificarea necesității prelucrării datelor cu caracter personal ale unui cerc nedeterminat de persoane și, în mod particular, ale sale, fără consimțământul explicit pentru fiecare prelucrare, în mod automatizat și în lipsa unui obiectiv clar definit.

POZIȚIA INTIMATULUI

32. La 16 mai 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

34. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

35. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis

neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

36. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată lui Smochin Marcel și avocatului Fediuc Valentin la data de 1 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 143).

38. Cererea de recurs a fost depusă la data de 24 ianuarie 2024, respectând termenul legal prevăzut. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, nu se încadrează în temeuriile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul

recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Recurentul și-a întemeiat cererea de recurs pe prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. b) și d) din Codul administrativ, care nu pot fi reținute de către Completul de judecată, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea acestor prevederi. În ceea ce privește lit. b), recurentul nu a demonstrat că admiterea recursului ar fi necesară pentru consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Nu sunt invocate hotărâri contradictorii ale instanțelor naționale cu privire la problema de drept dedusă judecării, iar recursul nu evidențiază o practică neunitară sau incertă care ar justifica o intervenție a instanței supreme în vederea clarificării sau uniformizării interpretării normelor legale. Simpla nemulțumire față de modul în care instanța de apel a interpretat și aplicat legea nu echivalează cu necesitatea consolidării jurisprudenței, în lipsa unei demonstrații concrete privind existența unei instabilități sau incoerențe jurisprudențiale.

44. Referitor la invocarea lit. d), completul de judecată reține că hotărârea instanței de apel nu este arbitrară și nu se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, instanța de apel a examinat în mod detaliat și motivat toate susținerile apelantului și a stabilit, în baza probatoriului administrat, că prelucrarea datelor cu caracter personal s-a realizat în temeiul legii, în mod automatizat, în scopul menținerii actualizate a Registrului alegătorilor. Aprecierea probelor a fost realizată în limitele rolului activ al instanței și în conformitate cu standardele impuse de Codul administrativ și legislația privind protecția datelor cu caracter personal. Nu s-a demonstrat că instanța ar fi ignorat probe esențiale sau că ar fi acordat un caracter disproporționat unor fapte, astfel încât să rezulte o interpretare vădit arbitrară. Criticile formulate de recurent se limitează la reluarea poziției sale procesuale și nu indică în mod convingător existența unei erori flagrante de apreciere sau a unui exces de putere din partea instanței de apel. Prin urmare, recursul nu poate trece testul de admisibilitate prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. b) și d), nefiind întrunite condițiile legale pentru a justifica o intervenție a instanței supreme în controlul de legalitate al deciziei atacate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

51. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea

hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă